

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá specifickým problémem pozitivního politického zřízení v díle Hannah Arendtové. Positivní politický projekt však nikdy nebyl hlavním tématem její práce. Arendtová spíše reflektuje jednotlivé politické fenomény od dob klasické antické *polis* až do doby moderních masových společností 20. století. Arendtová předpokládá že jedna z podmínek lidské existence je *jednání* čili politická aktivita. Tato aktivita však potřebuje specifický prostor pro možnost vyjevení své podstaty. Zároveň tato aktivita předpokládá rovnost *jednajících*. Tyto předpoklady ale byly znetvořeny během rozmachu masové společnosti. Tato práce zkoumá pozitivní politický projekt Hannah Arendtové, který stojí jako lék či prostředek k nápravě pokřiveného politického prostoru. Nejprve se v práci zabýváme teorií svobody u Arendtové. Tu srovnáváme s teorií I. Berlina. Dále se zabýváme konceptem *jednání* a vysvětlujeme, proč byl pokřiven během modernity. Nakonec ukazujeme, proč lze označit politický projekt Arendtové za demokratický. Identifikujeme v něm dva momenty (moment deliberace a moment participace), které jsou esenciální pro porozumění samotnému zřízení. Dále se zabýváme problémem elit, který je v jejím díle explicitně obsažen. Představujeme interpretaci, která se opírá o článek J. C. Isaaca, který rozumí opravdovému politickému prostoru jako léčivému prostředku masové společnosti na místo představy politického prostoru jako prostoru pro participaci celé společnosti. Tuto interpretaci pak doplňujeme o teorii C. B. Macphersona, jehož model participativní demokracie má společné rysy s režimem podle Arendtové. Nakonec ukazujeme, jak je tato interpretace vztažena k politické roli každého člověka.